

ROLF SCHREINER:

Kornsirkler

Ein kornsirkel e ein type geoglyf (jordtegning) i form av ein geometrisk figur som e lagd ved at felter av planter, for eksempel kornet i ein åger, blir lagt ner.

Årsagen te at der om nåttå dukke opp kornsirkler – avanserte grafiske figurer – e for mange et populært mysterium. Någen foreslår overnaturlige forklaringer og seie at «tegningane» e beskjeder fra udenomjordiske vesener. Og disse UFO-entusiastane legge vekt på at lysande kuler e blitt sett øve ågeren når nye kornsirkler komme for dagen.

Andre seie at fenomenet har meteorologiske årsager. Den verdenskjende fysikaren Stephen Hawkins sa på beynnelsen av 1990-talet: «Kornsirkler e enten narrestregar eller skabt av virvelvinder.» Mens de mest jordnære seie at alt bare e humbug, bløff og tøys – lagd av mennesker.

Det begynte då ein engelsk bonde i nattemørket plutselig såg et merkeligt lys øve jordene. Dagen ittepå fekk han seg ein støkk då ein geometrisk figur av nerlagt korn lå midt udi den store havreågeren hans. Sirklene va lagd med nøyaktig presisjon, og bonden meinte det måtte vær djevelens verk. Ingen dødelig mann kunne ha gjort dette, slås det fast i artikkelen «The Mowing Devil» (slåttedjevelen) i den litle lokalavisen i Hertfordshire i 1678.

Altså for langt øve 300 år siden.

Dette e sannsynligvis den aller fyste skriftlige beretningen om formasjoner av nedlagt korn. Og begrebet kornsirkler e egentligt misvisande. Figurane i ågeren e blitt stadig merr avanserte. Fra 1990 kom det piktogrammer, og dagens formasjoner har ganske komplekse former og mønstre – någen e te og med tridimensjonale.

Frem te i dag e der registrert rundt 15.000 tilfeller av kornsirkler i merr en 60 land øve heile verden. Rundt halvparten av de nye kornsirklene kvært år dukke opp i det sørlige England – de fleste i områdene Wiltshire og Hampshire. Det føre te mange busslaster med turister og kornsirkel-entusiastar så valse rundt mydlå jordene kvært år.

I Wiltshire ligge Stonehenge og, ikkje minst, verdens største og eldste steinsirkel – Avebury. Disse «hellige» historiske stedene e med å gje kornsirklene ein åndelige dimensjon som mange blir tiltrukne av.

Men skeptikerne rynke på nasen. Der e nemlig nok av folk som vil ta æren for kornsirklene. De fyste va Doug Bower og Dave Chorley. Det va i 1991 at engelske aviser slo stort opp at de to pensjonistene sko ha lagd adle kornsirklene i England siden 1978. Dette gjorde de ved hjelp av jernstenger, planker og tau i nattens mulm og mørke. De to fekk imidlertid et forklaringsproblem: Kordan kunne kornsirkler oppstå same natt både heilt nord og heilt syd i England? (Sprege pensjonister, altså.)

Flerne andre grupper står i dag frem og fortelle at de står bag kornsirklene – for eksempel de så kalle seg The Circlemakers. Men de mest innbitte entusiastane beskyldte sirkelmagarane for å mangla dokumentasjon – de har ikkje vist bilder av koss de lage kornsirkler. Te dette svarte John Lundberg i The Circlemakers te National Geographic: «Det vil jo knusa mysteriet. Mytene, mystikken og energien folk legge i dette, e ein del av kunsten.»

Mange av entusiastane – de så e sikre på at kornsirkler e et udenomjordisk fenomen – støtte seg te at mønstrene e så kompliserte og detaljerte at det ikkje går an for mennesker å laga dette på någen få nattetimer. De nekte å tro at der fins folk med så store matematiske kunnskaber og enorme kreative ressurser at de får te dette – og alltid uden at någen blir sett.

Blodfansen tror at det e krefter udenfor vår kontroll, logikk og videnskab så lage avtrykkene i ågeren. Og at disse kreftene forsøge å kommunisera med oss gjønå figurer og tegn. Det e heilt uforklarlig, men det e bare sånn at menneskeheden ikkje har forstått det ennå, seie menigheden.

Det kan derfor vær på sin plass å påpega at der e så møyje uforklarlig knytta te kornsirklene at det virke lettvent å bare avfeia fenomenet. (To pensjonister med jernrøyr, tau og planker – hold opp!)

Udpå ittemiddagen 7. juli 1996 passere et fly øve Stonehenge på vei te Thruxton småflyplass med ein amerikansk lege som passasjer. Onna seg ser piloten bare de vanlige, kjedelige, uberørte ågrene.

Ein time seinare e piloten igjen på vingene, nå med andre passasjerar. Då får han litt av et sjokk. Nå brer ein gedigen kornsirkel seg ud øve det sama jordet han fløy øve tidligare på dagen. Den 250 meter lange formasjonen består av totalt 151 sirkler. Kan mennesker ha klart det – på så korte tid?

E det kommunikasjon fra ukjente intelligente vesener eller menneskelig graffiti i kornågeren? Det e uansett vanskelig å forstå kordan någen mennekser har lagt de flotte sirklene med avanserte, grafiske former – i tusentall – uden at de någen gang e blitt oppdagd. Der e aldri någen så har sett eller hørt at sirklene lages. E ikkje det litt løy?

Personlig har eg problemer med å tro at kornsirkler på størrelse med flerne fodbollbaner blir lagd av folk så går rundt om nåttå med jernstenger, planker og tau, og som aldri e blitt observert av någen andre. Eg syns det e spennande å tro at der ligge merr bag – någe heilt uforklarlig.

Ein ting e sikkert: Der e merr mellom himmel og jord enn de fleste andre steder.

Rolf